

Sygn. akt IV U 884/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2017r. w S.

odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 września 2016 r. Nr (...)

w sprawie Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 884/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887), odmówił Z. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku i przed powstaniem niezdolności do pracy nie udowodnił łącznie 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Wskazano, że w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku okres składkowy wynosi 2 lata, 2 miesiące i 11 dni, okres nieskładkowy – 8 miesięcy i 24 dni, zatem łącznie okres składkowy i nieskładkowy wyniósł 2 lata, 11 miesięcy i 5 dni. Zwrócono uwagę, że Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 19.08.2016r. ustaliła, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31.07.2017r., przy czym niezdolność do pracy powstała 23.04.2016r. Organ rentowy wskazał zatem, że w 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy okres składkowy wyniósł 2 lata i 6 dni, zaś okres nieskładkowy – 8 miesięcy i 2 dni, tym samym łącznie ubezpieczony wykazał 2 lata, 8 miesięcy i 8 dni, zamiast wymaganych 5 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony Z. O., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że niezdolność do pracy powstała w dniu 23.04.2016r., podczas gdy w rzeczywistości powstała 14.07.2005r. (dzień wypadku w pracy). Zakwestionowano również ustalenie częściowej niezdolności do pracy a nie całkowitej. W uzasadnieniu odwołania

wskazano, że w dniu 14.07.2005r. ubezpieczony uległ wypadkowi w pracy i od tego zdarzenia zaczęły się jego kłopoty ze zdrowiem. Miał złamaną stopę prawej nogi i złamany kręgosłup na poziomie L1, do tego doszło schorzenie kręgosłupa na odcinku C5 i C6, który miał operowany w 2010r. i są wskazania do kolejnej operacji. Po wypadku wystąpiło nadciśnienie tętnicze i choroba wieńcowa, którą wykryto w trakcie pierwszej koronarografii w 2007r. W 2013r. wykryto u niego nieuleczalną chorobę dermatologiczną o nazwie świerzbiczka guzowata, zaś w kwietniu 2017r. przeszedł poważny zawał serca (odwołanie wraz z załącznikami k.1-17 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy prawa zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.18-18v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. O. w okresie od 7 stycznia 2007r., tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, do 31 lipca 2007r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 13 lutego 2007r. (decyzja z 13.02.2007r. k.63 akt rentowych za wnioskiem z dnia 13.12.2006r.). Kolejne decyzje organu rentowego były niekorzystne dla ubezpieczonego i odmawiały mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (dokumenty zgromadzone w aktach rentowych).

Ubezpieczony pobierał świadczenie rehabilitacyjne za okres od 3.07.2014r. do 30.09.2014r. w wysokości 90% podstawy wymiaru, a następnie od 1.10.2014r. do 27.06.2015r. w wysokości 75% podstawy wymiaru (decyzja z 1.08.2014r. i decyzja z 15.12.2014r. k.29 i 32 akt rentowych za wnioskiem z dnia 05.06.2014r.).

Dnia 28 czerwca 2016r. Z. O. złożył do (...) Oddział w S. kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Rozpoznając ten wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z dnia 26 lipca 2016r. stwierdził, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31.07.2017r., a data powstania częściowej niezdolności do pracy została określona na dzień 23.04.2016r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika k.9 akt rentowych). Wobec wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika sprawa została przekazana Komisji Lekarskiej Zakładu (sprzeciw k.53 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej). Orzeczeniem z dnia 19 sierpnia 2016r. Komisja Lekarska uznała Z. O. za częściowo niezdolnego do pracy do 31 lipca 2017r., ustalając datę powstania niezdolności do pracy na dzień 23 kwietnia 2016r. (orzeczenie Komisji Lekarskiej k.11 akt rentowych). Zaskarżoną decyzją z dnia 7 września 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku i przed powstaniem niezdolności do pracy nie udowodnił łącznie 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych (decyzja z 7.09.2016r. k.19 akt rentowych).

Z. O. ma 56 lat, posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie mechanik - ślusarz urządzeń kolejowych. Pracował w wyuczonym zawodzie, następnie był maszynistą parowozu, a także pracował jako pracownik fizyczny. W okresie od 12.11.2012r. do 17.05.2013r. był zatrudniony w Zakładzie Handlowo-Produkcyjnym (...) w Z. na stanowisku montera maszyn rolniczych, a następnie od 20.05.2013r. do 31.12.2013r. w (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. jako pracownik gospodarczy (świadczenia pracy k. 8-10 akt rentowych za wnioskiem z dnia 05.06.2014r.). Od 2013r. wnioskodawca nie pracuje. W okresie od 8 lipca 2015r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako osoba bezrobotna (wyjaśnienia ubezpieczonego k.48v akt sprawy; zaświadczenie k.13 akt rentowych)

U ubezpieczonego rozpoznano ostry zespół wieńcowy ((...)) leczony koronaroplastyką prawej tętnicy wieńcowej z założeniem stentu DES (23.04.2016r.), nadciśnienie tętnicze, otyłość, stan po złamaniu kręgu L1, stan po złamaniu kości piętowej prawej, stan po operacji dysku C5-C6 ze stabilizacją w 2010r., zespół bólowy kręgosłupa C i L-S bez objawów ubytkowych, świąd skórny objawowy, uszkodzenie skóry na skutek świądu i drapania. Choroby kardiologiczne w postaci przewlekłej choroby niedokrwiennej serca, przebyty ostry zespół wieńcowy z obrazem ECHO-kardiograficznym przerostu mięśnia serca, powiększenia lewego przedsionka, hipokinezy ściany dolnej i (...) jej części przypodstawnej jako efekt przebytego zawału mięśnia serca prowadzących do częściowej niezdolności do pracy zawodowej. Za początek niezdolności do pracy przyjęto dzień zawału mięśnia serca – 23.04.2016r. Z powodu schorzeń neurologicznych oraz schorzeń układu ruchu nie stwierdzono niezdolności do pracy. Wnioskodawca leczył

się psychiatrycznie ambulatoryjnie od 2010r. do 2015r., od około roku bez leczenia farmakologicznego. Nie wymagał hospitalizacji psychiatrycznej. Zaburzenia mają charakter nerwicowych, podłoże sytuacyjno-somatyczne, jednak nie powodują niezdolności do pracy. Stwierdzone zmiany skórne również nie sprowadzają na wnioskodawcę niezdolności do pracy (opinia biegłych lekarzy neurologa, ortopedy, psychiatry, kardiologa, dermatologa oraz psychologa k.33 akt sprawy). Nie stwierdzono niezdolności do pracy także z przyczyn reumatologicznych i neurochirurgicznych (opinia biegłych lekarzy reumatologa i neurochirurga k.56-57 akt sprawy). Ubezpieczony przebył w dniu 23.04.2016r. ostry zespół wieńcowy (...). W związku ze stwierdzonym w koronarografii zwężeniem GO (80-90%) wnioskodawcę zakwalifikowano do badania dobutaminowego, które zostało wykonane w dniu 1.06.2016r. i nie potwierdziło wskazań do dalszego leczenia interwencyjnego choroby wieńcowej. Nadciśnienie tętnicze jest obecnie w zadawalającym stopniu kontrolowane przy zastosowaniu monoterapii betaadrenolityka. Obecnie przy stosowaniu zaleconych leków ubezpieczony jest stabilny wieńcowo na poziomie (...), tj. objawy dławicowe występują sporadycznie przy większych wysiłkach. Stwierdzono, że Z. O. jest częściowo niezdolny do pracy od 23.04.2016r. do 28.02.2018r. (opinia biegłego lekarza kardiologa k.69 akt sprawy).

W 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku ubezpieczony posiada okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 2 lata, 11 miesięcy i 5 dni, w tym 2 lata, 2 miesiące i 11 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. W 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy ustalonym na dzień 23.04.2016r. wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w łącznym wymiarze 2 lat, 8 miesięcy i 8 dni, w tym 2 lata i 6 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 2 dni okresów nieskładkowych. Na podstawie złożonych dokumentów organ rentowy uznał okres składkowy w wymiarze 29 lat, 6 miesięcy i 29 dni, a także okres nieskładkowy w wymiarze 2 lat, 1 miesiąca i 3 dni (okoliczności bezsporne – karta przebiegu zatrudnienia k.18 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w przepisach ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Stosownie do treści art. 58 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Zgodnie z ustępem 2 powołanego przepisu powyższy okres powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Przepis ustępu 4 stanowi zaś, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił Z. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, bowiem w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku i przed powstaniem niezdolności do pracy nie udowodnił łącznie 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony kwestionował przede wszystkim orzeczoną datę powstania niezdolności do pracy określoną na dzień 23.04.2016r.,

bowiem w jego odczuciu niezdolność do pracy powstała w dniu 14.07.2005r. (dzień wypadku w pracy). Ponadto ubezpieczony nie zgadzał się z orzeczeniem tylko częściowej niezdolności do pracy a nie całkowitej.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Zarówno orzeczenie Lekarza Orzecznika, Komisji Lekarskiej, jak i opinie dwóch biegłych lekarzy kardiologów pozwoliły uznać, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy z przyczyn kardiologicznych, a niezdolność ta trwa od dnia 23.04.2016r., tj. od momentu, gdy wnioskodawca przeżył ostry zespół wieńcowy, zawał mięśnia serca. Pozostali powołani w sprawie biegli lekarze neurolog, ortopeda, dermatolog, psychiatra, reumatolog, neurochirurg oraz psycholog nie stwierdzili u ubezpieczonego niezdolności do pracy z powodu schorzeń rozpoznanych w zakresie ich specjalizacji. Powołane przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazują, że obok niezdolności do pracy niezbędne jest spełnienie pozostałych warunków, by uzyskać prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, a przesłanki te muszą wystąpić kumulatywnie. Organ rentowy trafnie stwierdził, że w ostatnim dziesięcioleciu licząc zarówno od daty złożenia wniosku o rentę w dniu 28.06.2016r., jak i od daty powstania niezdolności do pracy, czyli od 23.04.2016r., ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym co najmniej 5-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Okres składkowy wnioskodawcy w tym ostatnim dziesięcioleciu wynosi 2 lata, 2 miesiące i 11 dni, a po uwzględnieniu okresów nieskładkowych – 2 lata, 11 miesięcy i 5 dni, czyli niespełna 3 lata. Licząc zaś od daty powstania niezdolności do pracy jest to okres jeszcze krótszy, bo wynosi 2 lata, 8 miesięcy i 8 dni. Wobec powyższego zamiast wymaganych 5 lat, ubezpieczony legitymuje się niespełna 3-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nawet przy istnieniu częściowej niezdolności do pracy, co potwierdzili biegli kardiologowie w sporządzonych opiniach, ubezpieczony nie posiada wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w konsekwencji czego nie spełnia warunków przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Bez zaistnienia pozostałych przesłanek nie ma możliwości przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec zgodnej opinii biegłych lekarzy kardiologów, Sąd nie ma podstaw, by kwestionować wskazaną przez nich datę powstania niezdolności do pracy i ustaloną na dzień 23.04.2016r. Opinie dwóch niezależnych biegłych lekarzy kardiologów są zbieżne w swoich wnioskach, spójne, logiczne i należyście uzasadnione. Zdaniem wnioskodawcy jego niezdolność do pracy powstała w 2005r., kiedy miał wypadek przy pracy, a zawał był następstwem wypadku. Bezsparnie po wypadku ubezpieczony był wówczas osobą niezdolną do pracy. Początkowa była to czasowa niezdolność związana z bezpośrednim leczeniem skutków urazu, później zaś od 7 stycznia 2007r. do 31 lipca 2007r. wnioskodawca miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przy czym prawo to ustało z upływem okresu, na który zostało przyznane. Renta z tytułu niezdolności do pracy nie została przedłużona na dalszy okres. Przeprowadzone w niniejszej sprawie dowody nie dały podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, pomimo stwierdzenia u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił uznać, że Z. O. nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego łącznie co najmniej 5 lat. W odniesieniu do ubezpieczonego nie znajduje również zastosowania przepis art. 58 ust. 4 w/w ustawy, ponieważ nie udowodnił on okresu składkowego, o którym mowa w art. 6, wynoszącego co najmniej 30 lat dla mężczyzn, a także nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.